

Negyedszázada

Ma szívesen előszeretettel készítünk „felméréseket”: részletekből összeálló helyzetképeket. Felmérését annak, hol tartunk, hová fejlődünk. Gyakran kapunk beszédes adatokat, fény derül addig rejtett tényekre.

A mérés, a felmérés is, összehasonlítást kíván. Hadd tegyek itt közzé néhány részletet egy önmagában jelentéktelen, régi iratból: a nyírábrányi vámőr-szakaszparancsnokság jelentését debreceni felsőbb hatósága számára 28 újoncként bevonult paraszt fiatalról. Kelt 1931-ben. Múltbeli felmérés — összehasonlítással. Ime néhány sora:

„Ezen újoncok nagyobb része még a világháború alatt kezdett iskolába járni, végigélték a kommunizmust és a 28 közül 27 levele volt... Irni-olvasni nem tud 9 fő, két elemi iskolát járt 3 fő, három elemi iskolát 7 fő... Hogy Budapest Magyarország fővárosa, azt csak 4 fő tudta... Azon kérdésre, hogy milyen színű népekről híres Amerika, csak egy fő tudott választ adni és az is azt felelte, hogy az osztrák-magyarokról, de azok is ki-pusztultak... Az 1848—49-iki szabadságharorról 3 főnek van tudomása. Kossuth Lajosról 2 fő csak annyit tud, hogy el tudja énekelni a Kossuth-nótát... Mária Teréziáról 1 fő halott valamit és azon kérdésre, hogy ki volt Mária Terézia, azt felelte: Krisztus urunk anyja... Hogy Magyarország körül milyen népek laknak, azt egy fő tudta megmondani...”

Kell-e sivárabb és megdöbbentőbb kép a múlttól? De volt ennek a nyírábrányi jelentésnek a végén egy elgondolkasztó mondat. Olyannyira elgondolkasztó, hogy a jelentés megjárta a hadügyminiszter — vitéz jákfai Gömbös Gyula — és a vallás- és közoktatásügyi miniszter gróf Klebelsberg Kuno — asztalát is. Ezt írták Nyírábrányban a 28 parasztfiúról:

„A kommunizmusról azonban egy kivételével mindnyájan úgy vannak tájékozottak, hogy az a szegény nép felszabadítását célozza...”

Nem tudom mi a megdöbbentőbb ebben a felmérésben? Az az elképesztő elmaradottság, amit leleplez, vagy az a mélyen gyökerező, elmosódott boldogságtudat, ami visszaidézi az akkor már 12 éve vérbefojtott munkásforradalmat? A felszabadítás gondolatát...

Ilyen világnak vetett véget az a huszonöt évvel, negyedszázaddal ezelőtti sorsforduló. A második, a tartós és végleges felszabadítás. A ma húsz-huszonöt éveseknek „csak” történelmi esemény. Az akkori napokat átélteknek elfeledhetetlen napok is.

Feledhetetlenül boldog napok. Boldogok, mert egy iszonyú kor végét jelentették. Egy korát, amelyben a halál állandó szomszédunk volt, amelyben nap mint nap újabb temetetlen holtakat, valahol távolban elpusztult barátokat sirattunk, és ismeretlen halottakat temettünk a kövezet alá.

Pedig azokban a hirtelen ránk köszöntött új napokban Budapest nem volt egyetlen hid a Dunán. A körút megmaradt sinein közel telt vagonokról osztották a krumplit a fiatalok MADISZ-brigádjai. Micsoda nap volt, amikor először víz is folyt a csapból! Ivóvíz! A drótok élettelenül függtek alá az úttestre, — míg egyszer újból a fejünk felett feszítettek és áram keringett bennünk!

A felszabadulás előtt egyetlen nappal, emlékszem, Ackerman Lajostól búcsúztunk. Ott sebesült meg tőlem egy méterre, „akcióra” menét. Hordágya négy géppisztoly volt, arra fektettük sebtiben vérző testét, hogy kórházba vigyük. A szükségkórház műtőasztalán halt meg, a háthasikerül-operációt egy nyergére állított kerékpár dinamóámpájának kétes fényénél kísérelték meg az orvosok: ennyi volt a műtő világitása. Ackerman előző-

leg, élete utolsóvá lett napjaiban fellobbanott pár fasiszta harcocsit, nyilas pártházat. Legfeinőttebb, mert legutolsó napjaiban ez adta meg élete értelmét: vállalta amit kora megkövetelt tőle.

Azt hiszem ez a legtöbb, amit ember adhat és tehet. Akár tűzharcban esik le, akár békés munkája végeztével, csöndben búcsúzik. Azt tenni, amit a magunk társadalmi, közösségi, amit a magunk kora elvár tőlünk. Az ember nem választhatja a kort, amelyben él. De lehet vállalnia, jogaival és kötelességeivel együtt, vagy nem vállalni részt belőle. Kikből lesz hős? Egyszerűen csak azokból, akik korukat vállalják — a legnehezebb időszakokban is. A hősök nem másabb emberek a többiekénél, csak vannak hősöket követelő — és teremtő — korszakok. De ne mervevdenek eszményképekké! Nem hiszem, hogy igaz lenne, hogy eszményképekre van szükségünk! Eszméket, ne eszményképeket!

A budapesti ostromban is eszmékért folyt a harc. A fasiszmus embertelenségeivel szemben az emberség, a szocializmus eszméjére épülő szovjet hadsereg küzdött, hozta magával a győzelmet, a felszabadulást, az új rend lehetőségét. Januárban a pesti oldal utcáin született meg ez a szovjet katonák által nehéz harcban kicsikart szabadság, februárban Buda szabadult fel. A győzelem hozta magával az új világot, amelynek negyedszázadát ünnepejük. Battonyára vagy Makóra hetekkel Budapest előtt hozta, — Kőszegre vagy Nagykanizsára csak hetekkel később. És Budapest már szabad volt, amikor mácius 20-án a Pápai Újságban még Szálasi nyilatkozott: egymillió pengővel jutalmazza Budapest újjáépítésének legművészeibb pályatervét...

A rombolás, a pusztulás egyik legfőbb feloldójele még ábrándokat kergetett, embereket hitegetett. Néhány hónap múlva elérte megérdemelt büntetése. Akkorra egymillió pengőért egy ingombot sem lehetett kapni. Milliórdokban számolták még a billpengőt is!

Nagyon mélyről indultunk el. Nehéz végiggondolni is a pályát, amit ez az ország azóta befutott. Múlhatatlanul frázissá merevül, olyan nagy szavak kellene elmondásához! Pedig ezt a pályát kell megismernie, aki nem egyes részleteket, de egy korszakot, egy negyedszázad történelmét akarja felmérni. Ennek a pályának egész ívét kell összehasonlítani is, ha egybevetünk, ha bármit is összemérünk. Csak így igaz a kép.

S ezért az ívelésért — amelynek még csak negyedszázada telt el — vállalta a halált, vállalta tehát korát és kötelességét — csak Magyarországon tíz és tízezer szovjet fiatal, akiknek az a kor tett vállalásra géppisztolyt, öltött testére egyenruhát. A kor — és egy eszme. S ennek a jegyében haltak meg kivégzőosztagok előtt, börtönök és megsemmisítő táborok kinkamráiban, csak az utolsó néhány évben is olyan emberek, mint Schönherz Zoltán, Alpári Gyula, Rózsa Ferenc, Ságvári Endre, Kulich Gyula, Braun Éva, Antal János, Kilián György, Borkanyuk Alex, Pesti Barnabás, Goldman György, Vámos Ilonka, Háy Mihály, Pataki István, Kasztlér András, Földes Ferenc, Kondor György, Józsa Béla, Kreutz Róbert, Golup Rudolf, Nedermann Ferenc, Turjanica Anna, Szir, Dorong, Schönschein Sándor, Ihász—Kovács Sándor, Szőnyi Márton... és soká lehetne még sorolni a neveket.

A második negyedszázad küszöbén emlékezünk rájuk egy pillanatra, de ne álljunk meg: folytassuk a hétköznapiakat, az alkotás, a teremtés, a munka és tanulás napjait. A mai kor ezt követeli tőlünk. Ezt vállaltuk és ezt vállaljuk 1970-ben, a huszonötödik évfordulón, a huszonhatodik év első napjaiban...

KENDE ISTVÁN

A Felszabadulási Jubileumi Emlékérem tulajdonosait köszöntjük

*** Az április 4-i ünnepi évforduló alkalmából a haza köszönetének és elismerésének jelvényével, a Felszabadulási Jubileumi Emlékéremmel ékesítik azokat, akik ki-magasló érdemeket szereztek a független, szabad, demokratikus Magyarország megszületéséért és a szocializmusért vívott negyedszázados küzdelemben.

A Felszabadulási Jubileumi Emlékéremet az Elnöki Tanács azoknak a harcosoknak adományozza, akik a negyedszázados út kezdetétől fogva a legelső vonalakban haladtak, másoknál is többet vállaltak és másoknak is példát mutattak. Bátran küzdöttek az ország felszabadulásáért folyó harc mezején, elsőként és százszázakat magukkal ragadva seregltek az ország újjáépítésének sáncaira, földet osztottak, fáradhatatlanul szervezték a szabad nép új rendjét és hatalmát, az első hívó szóra harcra kelték a forradalmi vívmányok védelmében.

Köszöntjük a Felszabadulási Jubileumi Emlékérem valamennyi kitüntetettjét! Viseljék a kemény helytállásban szerzett érdem örömeivel ezt az érmet, amelyet ennél a történelmi határkőnél a haza a mellükre tűzött. Határkőnél, mert az út itt nem ér véget, hanem tovább visz a végcél felé. A haza pedig bizton számít arra, hogy ez a lársadalmunk színe-javát magában foglaló gárda ezentúl is mindenütt ott lesz, ahol a szocializmust építő nép ügye önzetlenségre, munkára, harcra szólít.

A Felszabadulási Jubileumi Emlékéremet kapták: Bakonyi Sebestyén Endre, Barla Szabó Ödön, Barna László, Bati László, Berei Andor, Bíró Lászlóné, Bruck Róza, Dobrovits Iván, Erdei György, Erdei Mihályné, Faludi Szilárd, Falus Györgyné Szikra Katalin, Farkas Sándor, Ferencz László, Forgács Tibor, Grabarics Józsefné, Gyenes Antalné, Kalmár György, Kende István, Kincses György, Kiss Artúr, Kollarik Amália, Kolos Miklós, Kompaktor Béláné Varga Emilia, Kreskay Ferenc, Magyar János, Pál Magdolna, Récezi László, Selmezi József, Szentirmai János, özv. Sziklai Sándorné, Szirbik Ferenc, Tibor Lászlóné, Trutz Béláné, Vas-Zoltán Péter, Venczel Istvánné, Zalai Györgyné, Bedő Gyula, Bikics István, Kalász Lajos, Sánta Istvánné, Simai Mihály.

A Munka Érdemrend arany fokozata kitüntetésben részesült: Farkas Sándor, Kende István, Récezi László, Szirbik Ferenc. A Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetését kapott: Erdei György.

Ünnepi műsor

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM TANÁCSA, PARTBIZOTTSÁGA, VALAMINT SZAKSZERVEZETI TANÁCSA ÉS KISZ-BIZOTTSÁGA 1970. ÁPRILIS 3-ÁN DÉLELŐTT 10 ÓRÁKOR AZ EGYETEM AULÁJÁBAN FELSZABADULÁSUNK 25. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL ÜNNEP-SÉGET RENDEZ.

ÜNNEPI BESZÉDET MOND FARKAS SÁNDOR TANSZÉKVEZETŐ EGYETEMI TANÁR, A PARTBIZOTTSÁG TAGJA.

FELSZABADULÁSI JUBILEUMI EMLÉKÉRMÉK ÉS ARANYKOSZORÚS KISZ-JELVÉNYEK ÁTADÁSA.

AZ ÜNNEPI MŰSORBAN KÖZREMŰKÖDIK: A SZOVJETUNIOI DÉLI HADSEREGÉNEK KÖZPONTI ÉNEK- ÉS TÁNCEGYÜTTESE, VALAMINT A BUDAPESTI 37. FORRADALMI EZRED ÁLTAL PATRONÁLT KALOCSAI ÚTTÖRŐ TÁNCEGYÜTTES.

DÍSZSZEMLÉ

Április 4-én a hazánk felszabadulásának 25. évfordulója tiszteletére rendezett díszszelemlé egyetemünk fiataljai is részt vesznek.

(Találkozás: április 4-én reggel 8 órakor a Népstadionban).

Gratulálunk

Spitzer György és Andics Jenő gyakornokokat a művelődésügyi miniszter Felsőoktatási Tanulmányi Erdeméremmel tüntette ki.

Kommunista vasárnap

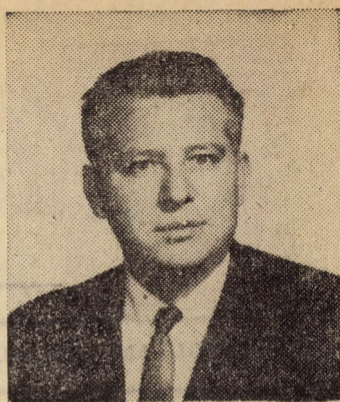
ÁPRILIS 12-ÉN A NEMZETKÖZI „KOMMUNIS-TA VASÁRNAP” MUNKAÁKCIÓIN EGYETEMÜNKRŐL KÖZEL 600 FŐ VESZ RÉSZT.

I. ÉVFOLYAM: SZERSZÁMGÉPIPARI MŰVEK ÉS LIKÓRGYÁR.

ÁLTALÁNOS KAR: BUDAPESTI VEGYI MŰVEK.
 KERESKEDELMI KAR: SZIM
 TERMELESI KAR: KONZERVGYÁR
 A BEVÉTEL A VIETNAMEI SZÁMLÁRA MEGY.
 TEGED IS VÁRUNK!

A könyv kitűnő, de hol a kiadó...?

Dr. Vági Ferenc

Üjsághír: A Magyar Tudományos Akadémia 130. évi közgyűlésén az 1970. évi Akadémiai Aranyérem 20 000.— Ft-os felemelt II. fokozatát kapta Dr. Vági Ferenc kandidátus, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem professzora és munkatársai, Dr. Csáki Csaba, Dr. Csizmadia Ernő, Dr. Fekete Ferenc, Dr. Kukovics Sándor, Dr. Makó Erzsébet, Dr. Szénay László és Dr. Varga László.

násait, az állami és szövetkezeti szektor fejlődésének törvényszerűségeit, ezek hazai érvényesülését, az állami és a szövetkezeti vállalatok gazdálkodásának anyagi mozgatóerőit, mezőgazdasági termelőerőinek helyzetét és kihasználását, a mezőgazdasági irányítás közgazdasági alapjait és legfőbb módszereit, valamint a mezőgazdaságra vonatkozó gazdaságpolitikai célok megvalósítását.

— Milyen külföldi visszhangja volt az új könyvnek?
— Romániában ebből tanítanak, ismerik és felhasználják az oktatásban az NDK-ban és Csehszlovákiában is.

— És itthon?
— Nagy az érdeklődés a rokon főiskolákról, Magyaróvárról, Gödöllőről, s csak a Földművelésügyi Minisztérium 100 példányt rendelt meg könyvünkben.

Ezenkívül számtalan kérelem érkezett a termelőszövetkezetektől és állami gazdaságoktól is. A könyv azonban a Kossuth Kiadó gondozásában az eredetileg tervezett 5000 helyett csak 2300 példányban jelent meg. Ezért már régebben elfogyott. S hiába a nagy érdeklődés, nem tudjuk az igényeket kielégíteni.

— Miért nem készül újrainyomás?
— Elvi akadály a nincs. A könyvet a Kossuth Kiadó készítette, s így velük kívántuk megbeszélni az esetleges további kiadásokat is. Ebben a kérdésben már többször tárgyaltam Berei elvtárral, a

Kossuth Kiadó igazgatójával, de végleges határozat még nem született. A könyv a 2300 példányos kiadásban deficit. Ezért — úgy tűnik — nem szívesen vállalkozik a kiadó a könyv újabb kiadására. Pedig gazdaságos lenne, hiszen az igény nagy, s csak a tsz-ek és állami gazdaságok száma több mint háromszor.

— Milyen megoldás várható az igények kielégítésére?
— Az év második felére tervezzük a könyv átdolgozását, adatainak felfrissítését. Az első kiadás készítése során ugyan már figyelembe vettük a mechanizmus-bizottságok új rendszerre vonatkozó javaslatait, kidolgozásait, azonban az eddig eltelt évek során az új gazdaságirányítási rendszer számtalan gyakorlati tapasztalatot hozott, szükséges ezek általánosítása, s ezek alapján egyes következtetések átértékelése is. Ahogy az átdolgozással elkészülünk, meg fogjuk találni a módját annak, hogy az igények kielégítésére kiadót szerezzünk könyvünk második kiadásához.

Pongrácz György

Az ifjúsággal való foglalkozás:

Közteherviselés

Valami megmozdult

Múlt héten 23 közigazgatási egyetemista kopogott be a 19 megye és a 4 megyei jogú város pártbizottságának ajtaján. Hónuk alatt nagy paksaméta, 20—30 boríték.

— Mi van a borítékokban?

— A kérdésre Gubcsi Lajos IV. éves nemzetközi szakos hallgatónk, az akció vezetője válaszolt.

— A borítékban van egy levél, amely új vállalkozásunkat ismerteti, van négy tesztlap (matematika, történelem, politikai gazdaságtan és általános politikai intelligencia), egy jelentkezési lap, és egy levél a szülőknék.

— Mi ez az új vállalkozás?

— Az Eötvösön és a Műszakin már több éve sikerrel folyik a középiskolások egyetemi előkészítése. Mi is erre vállalkozunk. Célunk az, hogy akciónk során a munkáparaszt származású diákokat segítsük egyetemi felvételhez.

Hadd idézzek az MSZMP KB februári ülésén elhangzott állásfoglalásból.

„Fontos politikai kérdés, hogy a fizikai dolgozók gyermekei megfelelő arányban továbbtanuljanak. A társadalom többsége egyetért a származás szerinti megkülönböztetés eltörlésével, de nyugtalanságot okoz, hogy a fizikai dolgozó szülők gyermekeinek aránya évről évre csökken, mivel hatékony anyagi, erkölcsi, pedagógiai megsegítéssel, az egyenlő feltételek biztosítása még nem valósult meg.”

A jelentkezési lapot tehát fizikai dolgozók harmadikos középiskolás, jó képességű gyermekei fogják kitölteni, majd felmérő dolgozatot írnak, hasonlóan a felvételihez. A dolgozatokat április elején megírják, a hó közepére pedig már kiválasztjuk azt a kb. 200 fiatalot, aki részt vehet előkészítőnkön.

Az első találkozás június 25—30 között Salgótarjában lesz, ahol hatnapos koncentrált oktatáson vesznek részt a diákok. Dél előtt előadás, délután 10—12 fős csoportokkal szemináriumot foglalkozás, este szórakozás, másnap újra komoly munka lesz.

Salgótarjában ezek a diákok már nem jönnek „érítetlenül”. Előtte a Közgazdász beiskolázási számát, sokszorosított anyagot kapnak, ami kis ízelítőt ad az egyetemi szintű problémafelvetésből.

A második találkozás jövő áprilisban lesz, a húsvéti szünet idején, ahol az akkor már érettségizni készülő nyegedikesekkel foglalkozunk össze az egyetemi felvételi követelmények szellemében az anyagot.

— A két találkozás közti időt hogyan használjátok ki?

— Tanszékeink és hallgatóink segítségével egyetemi jegyzet formájában egy felvételi előkészítő anyagot akarunk kiadni, sok kérdéssel, példával, problémával, összefoglalóval. Szeretnénk arra fektetni a hangsúlyt, hogy ezeknek a diákoknak a szemléletmódját fejlesszük, hogy szintetizálni tudják a középiskolában szerzett ismereteket.

— Hallgatóink milyen formában vehetnek részt az akcióban?

— Jelenleg egy 10 fős koordinációs bizottság működik, amely a szervezési munkát végzi. Konkrét segítséget nyújtott az a 23 diák akik a megyei párt- és tanács képviselőivel tárgyalóasztalhoz ültek. Hallgatóinkra számíthatunk majd a jegyzet formájában megjelenő anyag összeállításánál is. Itt szeretnénk köszönetet mondani az oktatói KISZ-csoportnak, akik máris felajánlották segítségüket.

— Mennyibe kerül a tábor a középiskolásoknak?

— Csak annyiba hogy a felmérő dolgozatot jól megírják! Ez persze „ingyen” van.

A tábor, az útiköltséget, az ellátást az előadók díját a KISZ-szervezetünk több forrásból igyekszik megszerezni. A Művelődésügyi Minisztérium 80 000 forintot adott erre a célra. Az összeg másik részét a megyei tanácsoktól kérjük, termelő vállalatok felajánlásaira és más költségvetési szervek hozzájárulására is számíthatunk.

Nehéz lesz a pénzt megszerezni mert akciónk új, még nem bizonyítottunk, eredménye helyett egyelőre csak terveink támasztják alá kéréseinket.

... En is bekopogtam egy ajtón. Szolnok megyei pártbizottság. Az akció támogató MSZMP KB telefonon értesítette őket már napokkal előbb. Tari elvtárs és a tanács képviselője, Makó elvtárs már vártak. Nagy érdeklődéssel figyelték az akció ismertetését. Biztosítottak róla, hogy a dolgozatokat április 4. előtt megírják, vigyáznak azok tisztaságára. A kiválasztott tanulók költségeihez hozzájárulnak, sőt — akciónkat kibővítve — külön találkozásokat is szeretnének szervezni egyetemünk egy-egy oktatási, KISZ-esei és a diákok között Szolnokon is, Budapesten is.

Szolnok megyében a fizikai dolgozók továbbtanuló gyermekeinek aránya igen magas, csaknem kétszerese az országos átlagnak. Erre büszkék és nagyon szeretnék továbbra is — ezt tartani.

A lelkes és gyors kezdést reméljük alapos munka, jó eredmény követi. A Közgazdász hasábjain rendszeresen beszámolunk mindezekről.

HALÁSZ GÉZA
Ipar III.

ÜDVÖZLET

PALJON TYDAMELLISIA TERVISIA SUOMALASILLE YSTAVILLEMME. TOIVOMME TEILLE HYVIA, KAUNISTA PAIVIA MEILLA BUDAPESTISSA. ELÄKÖÖN SUOMALAIS—UNKARILAINEN YSTÄVYYS!

SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK FINN BARÁTAINKAT! ÉREZZÉTEK MAGATOKAT JÓL. ISMERJÉTEK! MEG BUDAPEST NEVEZETESSÉGEIT. LATOGATASOTOK MELYTISE EL A FINN—MAGYAR ROKONI BARÁTSÁGOT!

— 1961—62-ben már programba vettük az Agrárgazdaságtan című könyv készítését. Összeállítottuk a könyv vázlatát, s megkezdtük az egyes témák kidolgozását. A munka során azonban az eredeti szerkezet igen sokat változott. Ez természetesen, ha figyelembe vesszük, hogy ilyen jellegű könyv eddig nemhogy hazánkban, de az egész szocialista táborban sem készült. A Szovjetunióban ugyan már korábban készültek tankönyvek, de azok erősen ágazatokra koncentráltak, a fő összefüggések, az értékkategóriák alkalmazásai ezekből hiányoztak. Ebben az értelemben könyvünk egész szerkezete új.

— Milyen alapanyagokra támaszkodtak?

— Elsősorban a tanszék által kiadott és többször átdolgozott egyetemi jegyzetre, azonkívül a tartalom és a szerkezet kialakításához áttanulmányoztuk a Szovjetunióban megjelent szakkönyveket, tankönyveket, a szocialista országok rokon főiskoláin a Mezőgazdaság gazdaságtana címen tanított tárgy programjait, valamint néhány kapitalista országban Agrárgazdaságtan elnevezéssel kiadott könyveket is.

— A könyv tartalmának és szerkezetének kialakítása milyen fő elvi alapon történt?

— Mindenekelőtt arra törekedtünk, hogy egymással szerves összefüggésben tárgyaljuk mezőgazdaságunk szocialista rendezésének közgazdasági vo-

lenségeit, az állami és szövetkezeti szektor fejlődésének törvényszerűségeit, ezek hazai érvényesülését, az állami és a szövetkezeti vállalatok gazdálkodásának anyagi mozgatóerőit, mezőgazdasági termelőerőinek helyzetét és kihasználását, a mezőgazdasági irányítás közgazdasági alapjait és legfőbb módszereit, valamint a mezőgazdaságra vonatkozó gazdaságpolitikai célok megvalósítását.

— Milyen külföldi visszhangja volt az új könyvnek?
— Romániában ebből tanítanak, ismerik és felhasználják az oktatásban az NDK-ban és Csehszlovákiában is.

— És itthon?
— Nagy az érdeklődés a rokon főiskolákról, Magyaróvárról, Gödöllőről, s csak a Földművelésügyi Minisztérium 100 példányt rendelt meg könyvünkben.

Ezenkívül számtalan kérelem érkezett a termelőszövetkezetektől és állami gazdaságoktól is. A könyv azonban a Kossuth Kiadó gondozásában az eredetileg tervezett 5000 helyett csak 2300 példányban jelent meg. Ezért már régebben elfogyott. S hiába a nagy érdeklődés, nem tudjuk az igényeket kielégíteni.

— Miért nem készül újrainyomás?
— Elvi akadály a nincs. A könyvet a Kossuth Kiadó készítette, s így velük kívántuk megbeszélni az esetleges további kiadásokat is. Ebben a kérdésben már többször tárgyaltam Berei elvtárral, a

„Alapkö”-letétel

A későbbiekben olvasni fognak egy rektori határozatot és egy rektori levelet. Nagyon érdekeset és ellentétben az eddig megszokottakkal sokkal több érzés és szenvedély hatja át őket. Különösen a levelet.

Ahogy mondani mondják; az egyetem egész vezérkara megjelent március 20-án a Veres Pálné utcában, hogy részt vegyen a SZAKKOLLEGIUM ünnepi alakuló ülésén. Mint ilyenkor elvart: beszédék és tósztok (étel és ital volt elég). Ami szókatlan volt, az, hogy az ott megjelent huszonegyhárom lány és fiú a rektortól külön-külön kapta kézhez a két írást. Egyelőre 25 diáknak szolt, később sokkal többen lesznek!

A hangulat vidám és kedélyes és miközben a poharakat ürítettük rájövök, hogy az ünnepélyességén túl, talán a lényeg egy részét is szemelláthatóan érzékelhetjük most...

... Mint mondtam étel és ital volt elég... de nem reprezentációs költségen!

Március 15-én vasárnap 12 szakkollégista munkát vállalt a Konzervgyárban. Kerestek is, vagy 1200.— Ft-ot. Valami új kezdődött. (—es)

Az 1969—70. tanévben is — a mindenkor I. évesek közül további hallgatók lesznek a szakkollégium tagjai. A bentlakók száma egy évfolyamról — az I. évfolyam kivételével — legfeljebb 25—28 fő lehet. Ezen rendelkezés értelmében a szakkollégium létszáma az 1972—73. tanév végére lesz teljes.

A szakkollégium részletes felvételi rendjét és működését a kidolgozott és később elfogadásra kerülő Szakkollégiumi Szervezeti és Működési Szabályzat tartalmazza. A szakkollégium célja: a kollégisták tudományos munkájának intézményes elősegítése, valamint erős szocialista közösségi szellemű és társadalmilag elkötelezett aktív magatartásuk kifejlesztése.

A szakkollégium munkáját az egyetem erre felkért oktatói, kutatói segítik. A hallgatókat intézményes formában kell bekapcsolni a tanszékek, kutatócsoportok munkájába. Az oktatók, kutatók személyes segítségét a szakkollégium a következő fő formákban veszi igénybe:

1. Megegyezés alapján az egyetem erre felkért vezető oktatói és kutatói a hallgatók egyéni tudományos munkáját rendszeresen segítik, irányítják.

2. Felkérésre előadásokat, konzultációkat tartanak a szakkollégiumban, elméleti és gyakorlati, szaktudományi, illetve társadalmi-politikai témákból.

A szakkollégium egyetemen kívülről is felkérhet társadalmi-politikai közéleti személyiségeket és tudósokat, működésének rendszeres vagy időnkénti támogatására.

A szakkollégiumi munkában részt vevő oktatók díjazását az egyetem biztosítja. Az erre

szolgáló összeg nagyságáról és felhasználásának módjáról a szakkollégium igazgatójának — a közgyűléssel egyetértő — előterjesztése alapján félévenként hozok határozatot.

A szakkollégiumnak, mint az egyetem intézményének, teljes mértékben az egyetem irányítása alatt kell működnie, s mozgalmi tekintetben a helyi pártszervezet útmutatásai szerint, a KISZ keretein belül kell tevékenységet kifejtenie.

A szakkollégium felügyeletét közvetlenül az oktatási rektorhelyettes látja el. Tekintettel arra, hogy egyetemünkön több szempontból új kezdeményezésről van szó, egyrészt különös figyelmet kell fordítani a szakkollégium működésének rendszeres segítésére és értékelésére, másrészt 1—1,5 év után a szerzett tapasztalatok elemzése alapján szükség lesz újabb határozatra a szakkollégium működését illetően.

„Szakkollégisták!
A mai napon hivatalosan is megerősítetem azt a tény, hogy létrehoztátok a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem szakkollégiumát. A szakkollégium speciális funkcióinak jövőben kibontakoztatása elé teljes bizakodással nézhetünk, ha az előkészítés során tanúsított eltökéltségetekre, a szocialista szellemű közösség kialakítására irányuló elszántságotokra, az alapításban résztvevők összetételére és személyi kvalitásaira gondolunk.

További szakkollégiumi tevékenységeket végeztetek méltóan egyetemünk névadójának, Marx Károlynak emlékéhez. Sohase felejtsetek, hogy a szakkollégium megalapítása abban az évben történt, amikor a haladó emberiség szerzte a világot a nagy forradalmár és tudós, Lenin születésnapján.

Az 1970. évi Akadémiai Aranyérem 20 000.— Ft-os felemelt II. fokozatát kapta Dr. Vági Ferenc kandidátus, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem professzora és munkatársai, Dr. Csáki Csaba, Dr. Csizmadia Ernő, Dr. Fekete Ferenc, Dr. Kukovics Sándor, Dr. Makó Erzsébet, Dr. Szénay László és Dr. Varga László.

Az év második felére tervezzük a könyv átdolgozását, adatainak felfrissítését. Az első kiadás készítése során ugyan már figyelembe vettük a mechanizmus-bizottságok új rendszerre vonatkozó javaslatait, kidolgozásait, azonban az eddig eltelt évek során az új gazdaságirányítási rendszer számtalan gyakorlati tapasztalatot hozott, szükséges ezek általánosítása, s ezek alapján egyes következtetések átértékelése is. Ahogy az átdolgozással elkészülünk, meg fogjuk találni a módját annak, hogy az igények kielégítésére kiadót szerezzünk könyvünk második kiadásához.

Akciók, akciók, akciók!

1970 legnagyobb eseménye kétségkívül a Lenin-centenárium és hazánk felszabadításának 25. évfordulója.

Országszerte nagy készülődés, és ünnepségek sorozata jelzi, hogy mindenki átérzi e két nagy jelentőségű esemény fontosságát.

Természetesen, egyetemünk KISZ-szervei is tevékenyen bekapcsolódtak ebbe a munkába.

Egyetemi, kar-, és alapszervi szintű akciók kapasan szintén mindenki közvetlenül is részt vesz az ünnepségsorozatban.

A DIVSZ által meghirdetett „kommunista vasárnapiak” akciót minden tagállam elfogadta. A NOSZF utáni „kommunista szombat”-okat Lenin „nagy kezdeményezésnek” nevezte. Különös jelentőséggel bír ennek felelevenítése most, a centenárium és a vietnami háború idején.

Nálunk ápr. 12-én karok (és I. évf.) vezetőségének szervezésében kerül sor munkaközi akcióra — a KOMMUNISTA VASÁRNAP-ra.

Az április 4-i Dózsa György évi felvonuláson 180—200-an képviselik egyetemünket. Házon belül talán legfontosabb kezdeményezés volt az ún. „Lenin-szeminariumok”

György népgazdasági tervező-elemző szakos, Föstös László népgazdasági tervező-elemző szakos, Hegyesi Gábor népgazdasági tervező-elemző szakos, Iglai Mária tanári A. szakos, Gubcsi Tibor külkereskedelmi szakos, Lapath Éva külkereskedelmi szakos, Madarász Gabriella népgazdasági tervező-elemző szakos, Nagy Magdolna külkereskedelmi szakos, Németh György külkereskedelmi szakos, Papp Ilona népgazdasági tervező-elemző szakos, Reszegi László iparszakos, Sági Gábor iparszakos, Sullyok Rozália tanári A. szakos, Szabó Anikó iparszakos, Szabó Márta tanári D. szakos, Szép Katalin népgazdasági tervező-elemző szakos, Tarján Dániel iparszakos, Tölgyesi Márta tanári D. szakos, Vári István iparszakos, Wagner László tanári C. szakos hallgató, a szakkollégium első tagjai.

Határozatom egy-egy példányát a megalakulás emlékére és köszönetem jeléül az alapítóknak átadom.

SZABÓ KÁLMÁN.”

meghirdetése. A ker. kar. Iványi Györgyöt (szervező titkár) bízta meg egy bibliográfia elkészítésével. Ez megkönnyíti a Lenin Művek tanulmányozását. Jelenleg az I. évf.-on és a ker. karon folynak Lenin-szeminariumok alapszervi szinten.

Ápr. 22-én a nálunk megrendezésre kerülő centenárium — tudományos illésszak záróaktusaként a klubban nagyszabású Lenin-est lesz az Irodalmi Színpad közreműködésével.

Áprilisban látogat a klubba Gyurkó László. A vítaest témája az író Lenin-dramája. (Ipar kar szervezése).

A centenárium alkalmából Ált. kar — mint már arról beszámoltunk, — április 4. tiszteletére pedig az Ipar kar készít kiállítását.

Szintén az évfordulók tiszteletére különböző sportversenyeket — egyetemi szinten; kollégiumok között stb. — írtak ki.

Ezek talán a legfontosabb szervezések. A csoportszinten történő rendezvények, viták fő célja — mint ahogy mindenkinek egyéni célja is kell, hogy legyen — a lenini eszmék és hazánk 25 éves fejlődésének minél teljesebb megismerése, elemzése. Simor István

PERVOMAJSKIJ:

Petőfi Sándorhoz

Kunszentmárton. Szememre nem jön álom.
Ő élt és énekelt e földön, ő!
Jártam már ennél szebb és rútabb tájon,
van sok város, falu, folyó, mező.

Szétlőtt, sötét házak. Nem én akartam.
Es nem te dúltad nálunk szét a kertet;
de háború van. Tollam mellett kardom.
Így jöttem országodba. Jönnöm kellett.

Ez hát a zápor, mely téged vert régen...
Ma én vagyok, kit bőrig áztatott.
Hajdan s ma is csak egy nap kél az égen,
csak a csermely, mely itt lenn csacsog.

Es épp e fák lesték egykor (ki tudja),
mi fájt, mi ébredt, zengett szíveden:
merről ered és hová vitt sorsod útja —
e fáktól végre megkérdezhetem.

Te is tollal és karddal mentél a csatába.
Tán épp ez volt tanyád egy éjszakán!
S itt ez az éjszemű lány — unokája
annak, kit még te csókoltál, talán.

Találkoztunk, bár száz év választ széjjel.
Köztünk nincs per, testvérré tett a kard.
Míg elmerengtünk, véget ért az éjjel:
amott már halvány pír öltött a part.

A nap közelg. Felszáll a páratenger.
Lelkembem ős-reménység ébredsz.
Egyé olvasztott bennünket november:
— egyforma vér — s esőcepp permetez...

Illyés Gyula:

Az építőkhöz

(Részlet)

Mentünk tovább
s engem ez vitt már, ez a gondolat:
állványok, frissen felrakott falak,
nemcsak vasat:
új létezés mód föltételeit
gyártják meg itt;
állványok, frissen fölrakott falak,
új, tiszta, nagy
utat ott lel, ahol a termelés,
az eszme, s ész;
állványok, frissen fölrakott falak,
így lesz szabad
az ifjú szív, így lesz szeplőtlen
a szerelem;
állványok, frissen felrakott falak,
erőre kap,
itt éled föl az önzésbe fagyott
jószág, a jog;
állványok, frissen fölrakott falak,
ez az alap
a lépcső, melyen ember-sorba lép
végre a nép;
állványok, frissen fölrakott falak,
a kitagadt
tömeg ezen át leli meg magát,
így lel hazát;
állványok, frissen fölrakott falak,
leomlanak
bálványok, trónok, égi-földi szentek,
de nem amit a munka megteremtett.

Zelk Zoltán:

Egy vörös katona sírjánál

E rémület-kavarta téren,
— künn Zuglóban, a városszélen —
miként a Bizalom,
úgy áll hamvadt házak tövében,
didergő pocsoltyák körében
egy vörös sírhalom.

Allok előtte, némán nézem,
círill betűit meg nem értem,
csupán találgatom:
Szibéria, Krim volt hazája?
Ljermontov, Puskin unokája?
A sirt így faggatom...

S ki küldte? Kolhoz? Gyár? Vagy bánya?
Meghalni az idegen tájra,
hogy izzé holtan is
a barbárt, ki napunk letépte,
ki tüzet dobott a vetésbe,
s kiitta kútjaink!

Így faggatom... s mintha felelne,
a hamvadt tér fölé emelve
ötágú csillagát:
öt ujjával mutat keletre,
hol — nézd csak! — zúdul megeredve
gyár, bánya, pusztaság!

Mily áradat! Nézd! Gyárak ezre
gyül már köré és egyre, egyre,
szíj sikong, gép dohog
s az apró falvak, kertek, földek
a sírhalom köré ömölnek
és zúgó traktorok!

Öt hirdetik, Óróla zengenek
minden földnek, minden egéknek
s zengi minden elem
s a dúlt terek, az utcák, házak
zengik: Óvéle dús e század,
mert Ő a győzelem!

Simon István:

Az a nehéz

A nagy tanakodások újra —
Nem négy-öt fejet összehújva,
de külön agyat, külön szívet,
külön látom mindegyiket.

Külön nézem mindegyik arcát,
keresi mind, hol az igazság,
kutatja, mit csillan a távol:
Kurucz Ferenc és Könyvid Sándor.

Mert választ, megint újra választ
egy életet, sorsot magának.
S az a nehéz, ha egyedül kell
harcolni a saját szívünkkel.

Forradalom? Milliő szikra
csap fel s lobog egy lánggá nyilva,
sodorja egyiket a másik;
hisz külön mind is egyre vágyik.

Könnyebb volt tüzes seregeknek
válni-ölni a gyűlölt ellent,
mert húr pattant, ütött az óra:
vagy szabadságba, vagy karóba!

De így, magában tépelődve,
múltba nézni és a jövőbe,
s tudni majd: minek nekivágott,
eltalálta — nem délibáb volt.

Az a nehéz: egy pillanatra
a mindenséget tenni latra —
maga a küzdő és az ellen,
maga harcol a két seregben.

Az a nehéz: hinni, tagadni;
az a nehéz: menni, maradni.
Régi harcok, kudarcok népe
tőprengve néz a messzeségbe.

Azt érzed: most a sok-sok egy itt
mind magában harcol, verekszik,
s hogy miért teszi, mindegyik tudja,
hogy mit jelent, mindegyik tudja:

lenni egy világ talpkövének,
melyre raknak pár ezerévet,
és az utódok, ahogy nőnek,
ne átkozzák a temetőket.

Nagy László:

Tavaszi dal

Pártom te kardos
angyalom
öledben én sem
alhatom
tüzes csikódat
ellopom
kényesek kertjét
tipratom

Nem kötöttük le
gazdagok
foszló aranyos
madzagotok
szegények fejét
emelem
ballagj utánam
szerelem

Oly undok ma a
búsulás
mint sötét csuha-
hurcolás
és oly szép ma az
öröm mint
leányokon a
piros ing.

Baranyi Ferenc:

A VERS

Hűségünk egykorú az ébredéssel.
A volt-világhoz minket már mi köthet?
(Legföljebb öt-hat évesek lehettünk,
mikor a tigris-tankok dübörögtek...)
Es már tüzzel-tisztított, új világ volt,
amelybe eszméletünk beledöbbsent,
s nem sors, de ész s apák emlékezése
volt az, mi minket osztályharcra fölcent.

Szülők rangja nem szabhatta már, hogy
a tanító hányadik padba ültet,
viseletünk se mérte már a kasztot:
rendes ruhája volt mindegyikünknek,
értünk leszállt a legfelsőbb tudás is
sokemeletes, bamulti-magasából,
mi már csak olvastuk a nép fiát, ki
„a népségből kis batyuval kilábolt.”

Hűségünk egykorú az ébredéssel:
megszületett, mikor kinyílt az elménk,
mi értelmünket csúfolnánk meg azzal,
ha közegünk: a rend ellen kikelnénk.
Együtt nőttünk a lakótelepekkel,
(romokról már fogalmunk is alig van)
nem álmodunk, ha hosszan eltűnődünk,
de tervezünk legbátrabb álmainkban.

Örököltük: a gyermek Béke sorsát,
fegyvertelen, új formáját a harcnak,
ne a múltunknak — melyben nincs
nyomor, vér —
de értelmünknek adjatok bizalmat!
Az ébredéssel egyidős e hűség
s magasra-nőtt felelősséggel áldott,
erőt ad, hogy mi formáljuk egészen
e készen kapott félig-kész világot.

Somlyó György:

Vallomás a békéről

(Részlet)

S most is látom... Ahogy mélyből kilángol.
Athénből, Vietnamból, Koreából
mintha rámnézne százezer anya
kínban égő, néma szembogara,
hány örökre elborult szem, amelyből
a boldog fény többé sosem dereng föl!
Rajtam ég mindegyik tekintete,
mintha mindnek én volnék gyermeke:

a partizán, kit élve eltemettek,
a kisfiú, kit bomba szétrepesztett
s az is, kit kalózlöbögök alatt
hurcoltak el a martalóc hadak,
hazájától távol, a tengeren túl
gyilkolni és elveszni nyomorultul;
mind, kit már visszavárni hasztalan...

Akinek anyja volt és anyja van,
s kikben a drága férfi-vágy terem,
hogy asszonyt ő is anyává tegyen,
a fiú, s a férfi szerelem
nevében hangosan kiáltja: Nem! —

Hogy alkotó, szép boldog gyermekére
ragyogjon minden anya szemefénye.

Mérföldkő — a fejlődés útján

A IX. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Marxizmus—Leninizmus és Közgazdaságtudományi szekciójának háromnapos ülészaka március 23-án ünnepélyes keretek közt kezdődött, egyetemünk aulájában.

A megnyitón Dr. Szabó Kálmán rektor mondott üdvözlő szavakat, ünnepi beszédével Méruk Vilmos elvtárs, a MÜM. Marxizmus—Leninizmus Oktatási Főosztályának vezetője nyitotta meg a konferenciát, majd dr. Gombár József a KISZ KB osztályvezetője köszöntötte a résztvevőket.

A IX. Országos TDK Konferencián 90 dolgozat került előadásra a marxizmus—leninizmus és a közgazdaságtudományok problémaköréből. Ezeket 210 pályázat közül választotta ki a bíráló bizottság.

Elmondható, hogy a konferencia szervezői rendkívül jó munkát végeztek, az ülések, az egyéb programok gördülékenyen peregtek. Talán egyetlen „hiba”, melyről — tegyük hozzá — a rendezők nem tehetnek, hogy kissé zsúfolt volt egy-egy ülés menetrendje. Húsz perc áll rendelkezésre egy-egy pályamű bemutatásához, s ennyi idő alatt még a vázat, a vezérfonalat bemutatni sem könnyű, ezt bizonyították az időcsúszások néhány alszelekciónál. Természetesen nagyobb vita sem bontakozhatott ki így. A jövőben vagy a konferencia időtartamát kell növelni, vagy pedig az előadásra kerülő dolgozatok száma csökkentendő.

A pályamunkák többsége színvonalas volt, a közgazdasági-matematikai dolgozatok pedig olyannyira kiválóan sikerültek, hogy közülük több szinte „sürolja”, vagy el is éri a doktori disszertáció színvonalát.

Sajnos, nincs lehetőségünk egy-egy dolgozat részletes ismertetésére, már csak azért sem, mert átfogó képet szeretnénk adni a tárgyalt témákról. Így az alábbiakban csak a legjobban sikerült munkák tartalmának rövid bemutatására vállalkozhatunk, alszelekciónként. Jelentőségének megfelelően kiemelten foglalkozunk a közgazdasági matematikai alszelekciónál.

MATEMATIKAI KÖZGAZDASÁGTAN

„Az egész konferencia alatt az volt az érzésem, hogy nem tudományos diákköri konferencián, hanem tudományos konferencián vagyok. A junior előadók felkészültsége, hozzáértése vetekszik a felnőtt — senior — kutatókéval. Az ülészak munkájának színvonalát hallatlanul magas volt... — mondotta zárszavában dr. Szokolczai György. — És ez nem túlzás. Igaz, az érdeklődők száma talán nem volt olyan nagy, mint például a filozófiai szekciónál, de a viták, hozzászólások minősége feleltette a kb. 60 résztvevő számszerűleg csekélyebb voltát.

A teljesség igénye nélkül, csupán néhány kutatási eredményt sorolnék fel. Pölöskei Pál a CES termelési függvények általánosításával foglalkozva, megállapította, hogy a volumenhozadéka vonatkozó feltevése nem változtatja meg a helyettesítési elaszticitást és a tőke-munka arány függvény-kapcsolatát, amíg, a termelési tényezők és a termelés a volumenhozadéktól független és a termelési függvény homogén. Réti János egy Neumann-modell kapcsán iteratív eljárást konstruált egy népgazdasági szintű programozási feladat megoldásához, a kétszemélyes mátrix játékokra vonatkozó tételek alapján. A megoldási algoritmus egyes időszakokat jellemző „kvázi — optimális” — termelési és árrendszert szolgáltat. Bugnich Richárd ökonometriai modell segítségével végzett gazdasági előrebecslést.

Igen komoly vitát váltott ki a polgári és szocialista ökonometriai modell összehasonlításával foglalkozó dolgozat. (Szabady Balázs).

Különösen érdekes volt a mezőgazdasággal kapcsolatos egyenletek összevetése. A hét-

fő délután egyik legérdekesebb munkája Mikó Gyula „Egyváltozós optimális rétegzés” című dolgozata volt. Ha csak annyit mondunk el róla, hogy az egyetemi hallgatók jövedelmekategorizálását (IV. évfolyamra) egy elméleti (Neuman) kritérium alapján elvégezve, a hivatalostól lényegesen eltérő rétegést kapott, akkor a hallatlanul magas elméleti igénytel megírt dolgozat gyakorlati jelentőségét talán sikerült kiemelniük.

Igen nagy érdeklődéssel figyeltük Gerhardt Géza (BME) a gazdasági rendszerek általános vizsgálatával foglalkozó előadását. Nagy bizottságról és elméleti felkészültségről győződhetünk meg előadása alatt, melyben az egy terméket gyártó gazdasági egységekből álló népgazdaság absztrakciójából kiindulva, fokozatosan oldotta fel megszorításait és igyekezett egy általános gazdasági rendszer matematikai leírását adni.

Különösen érdekesek voltak a rendszer stabilitására, és az I. II. osztály növekedési ütemére vonatkozó megállapításai.

A gyakorlati kérdésekhez szorosabban kapcsolódó kérdések közül kiemelném a szállítási feladat parametrizálásával és egy Ziermann-féle véletlen beérkezéssel készletgazdálkodási modell gyakorlati megvalósításával foglalkozó munkát. Üzemgazdasági problémát tárgyal az állóeszközök újratárolásával. Kapcsolatos modell. Bemutatta a megújítási folyamat csillapító függvényre emlékeztető jellegét.

Augusztinovic Mária gondolatfelvetését az értékesítési szemléletű AKM-ről használták fel, és bizonyos következtetéseiben kritizálták Farkas Péter és Gether István dolgozatukban.

Igen éles vita alakult ki az eredetileg 50x50-es AKM 4x4-es méretűvé történő aggregálása folytán beálló információvesztés mértékére vonatkozóan.

Az eredeti ráfordítások halmozódásának értelmezése szintén több hozzászólást váltott ki. Simon Erzsébet és Szenczy Edit árváltozásokat vizsgált, szintén AKM segítségével, megadva a megvalósítható árendszert kritériumát.

Ennyi csak a rövid felsorolásból. Persze, az előadók nehézségei, hogy 20 percbe sűrítsék az amúgyis tömör mondanivalójukat, legalább olyanok voltak, mint a hallgatóságé, akik talán légerszárral sem tudták volna az elhangzottakat mind agyukba gyűjteni.

A viták hangulata, a fent idézett zárszó és a díjak, különdíjak megosztása bizonyítja a matematikai közgazdaságtan szekció színvonalas, gyümölcsöző munkáját.

FILOZÓFIA

A beérkezett 13 dolgozat egyik része általános történelemfilozófiai metodikai kérdésekkel, másik fele pedig közvetlenül az emberi léttel és annak erkölcsi, pedagógiai stb. problémáival foglalkozott, igen színvonalasan.

A filozófiai metodikai témakörből Hont István, az ELTE II. éves hallgatójának munkáját emeljük ki, aki Karl Popper formális történelemfilozófiájával foglalkozott,

a „Poverty of Historicism” című könyv alapján. A tudományra orientált polgári filozófiának, elsősorban a neopozitívizmusnak ebben a szabdabban leghosszabb egység periódusa a második világháború végétől, a 60-as évek kö-

zepég tartott. Ennek a kor-szaknak politikai képebe illeszkedik be —, jobb oldalról — Karl Popper politikai tevékenysége is. A két legfontosabb probléma, mellyel a pályamű foglalkozik, a történelmi előrelátás kérdése, illetve a törvény szerepe a történelem-tudomány metodológiájában és ennek összefüggése a történelmi relativizmus problémájával.

„Gyakran mondják, izléstelen ezt a kérdést felvetni. A halál helye az emberi élet végén van” — mondotta bevezetőjében Rékai Gábor, az ELTE V. éves joghallgatója, „A halál helye és jelentősége az emberi életben” című munka szerzője. A dolgozat a halál történelmi—biológiai—társadalmi körülményeivel foglalkozik, vizsgálja a halálfelelem problémáit, az „ideális”, halál kérdését. „A filozófiának a mindennapok gyakorlatában felvetődő kérdésekre kell válaszolnia, ezt várják tőle az emberek, s mivel a halál minden ember számára fontos, tehát foglalkoznunk kell vele” — mondotta a szerző, akinek referátuma is igen jól sikerült.

Megemlítjük még Ladó Judit (BME) technokrata elméletéről szóló, s Kocsi Gizella (Nyíregyháza) jehovista szekta helyzetét tárgyaló dolgozatát.

MIKROÖKONOMIA

A 18 dolgozat többsége viszonylag alacsony színvonalú volt. (Vajon, mi lehet ennek az oka — a Szerk.) Két pályamű emelkedett ki, az egyiket Márton Ferenc végzett hallgató, egyetemünk tudományos ösztöndíjasa készítette a munkaidő-csökkenés és a bérezés gépiparban fellelhető összefüggéseiről. A dolgozat az elméleti elemzésen kívül, a Kismotor- és Gépgyárban szerzett tapasztalatokat is tartalmazza, a szerző javaslataival együtt. A másik dolgozatot Illés Mária és Váradi Márta (MKKE, IV. ipar) készítette az új mechanizmusban kialakuló vállalati bérpolitika főbb kérdéseiről.

MAKROÖKONOMIA

Az ülészakon a kétszer három órában, összesen 11 dolgozatot vitattak meg a résztvevők. A pályamunkák közül kiemelkedett Bánfi Tamás végzett hallgató, tudományos ösztöndíjasunk „A nemzetközi monetáris rendszer és a valutaárfolyam” című műve. A szerző fő célkitűzése annak bizonyítása, hogy a flexibilis árfolyam ellen felhozott érvek közgazdaságilag megalapozatlanok. A kifejtést a dolgozat harmadik része tartalmazza, négy téma köré csoportosítva.

A szerző fő következtetése: flexibilis árfolyam esetén sem jelentős az árfo-lyam ingadozás, viszonylagosan stabil árfolyam nem feltétlenül csak fix árfolyam alkalmazásával érhető el, hanem (megfelelő monetáris politikával, főképpen a jegybank ügyes manőverezésével) a flottáló árfolyam bevezetésével is.

Karkus Mária és Somogyi Mária (MKKE tanár-szak) kö-

zös munkája futurológiai témát tárgyal („Foglalkoztatási struktúra és oktatás 2000-ben”), s a gazdasági fejlettség és a foglalkoztatottság struktúrája közti szoros kapcsolatot hangsúlyozva határozza meg, vetíti előre a foglalkoztatottak arányát fő népgazdasági áganként.

Romhányi Ágnes (MKKE, IV. elméleti) színvonalas dolgozatának témáját a munkaerő disztribúcióváltozás és növekedés kapcsolatának kérdése adták.

SZOCIOLÓGIA

Összesen hét dolgozat ismertetésére került sor az igen rövidnek bizonyult három óra keretében. A legérdekesebb dolgozat Dimény Erzsébet és Roth József (MKKE) szociometriai témájú munkája, mely egy budapesti középiskola II. osztályának közösségi szerkezetét elemzi a Morénoféle szociogram bekapcsolásával.

A dolgozathoz levont következtetések gyakorlati haszna, elsősorban az osztályfőnököket segítheti közösségialakító munkájukban.

A női egyenjóság kérdéseivel két pályamű is foglalkozott. Szalai Júlia (MKKE) a családi munkamegosztás szociológiai problémáit vizsgálta. A másik, Wassermann Judit (Debrecen), munkája pedig két debreceni gyár fiatal munkásszonyainak életmódját vette mikroszkóp alá. Legfontosabb következtetésük: nem elégséges egyenlő jogokat biztosítani a két nem számára, a feltételek egyenlőségét is meg kell teremteni.

TUDOMÁNYOS SZOCIALIZMUS

A beérkezett 10 dolgozat szerzői szép számmal kaptak különdíjra.

Napjainkban is igen aktuális problémával foglalkozott Vasas Joachim (Ho Si Minh Tanárképző Főiskola, Eger). „Az imperialisták szocialista országok elleni ellenséges tevékenysége” c. munkájával, a fultoni beszédétől a csehszlovák eseményekig elemezve az imperializmus taktikájának változásait.

Külön és megkülönböztetett hangsúlyt foglalkozik a „fellezárás” taktikával, s ennek az ifjúságra gyakorolt hatásával, felhívja a figyelmet a taktika túlértékelésének és lebecsülésének veszélyeire.

A spanyolországi munkásmozgalom kialakulásával és fejlődésével találkoztunk Bálint Sándor, Rédei István, Soltész Márta (Veszprémi VE) közös munkájában. A szerzők a spanyol ipari munkásság kialakulásának körülményeit, a Spanyol Kommunista Párt létrejöttének jelentőségét, a Franco győzelem után kialakult helyzetet és a spanyol munkásság harcának formáit elemzi.

LAKÁS- ÉS KÖZLEKÉSPOLITIKA

A hét dolgozat közül Palotás Árpád (BME), „Korszerű

DÍJNYERTESEK

Március 25-én, délután az I. előadókban került sor az OTDK díjkiosztásra, Dr. Szabó Kálmán rektor, felkérésére az alszelekciónak vezetői értékelték a résztvevők munkáját, majd átnyújtották a díjakat a legjobban sikerült dolgozatok készítőinek. Ezt követően a rektor a tanácssteremben fogadást adott a konferencia résztvevői tiszteletére.

A Tudományos Diákkörök IX. Országos Konferenciája marxista—leninista szekcióülésén bemutatásra került dolgozatok közül a következő hallgatók részesültek különdíjban: Semperger Tibor Ho Si Minh Tanárképző Főiskola-Pol. Főisk. 2000 Ft, Szalay Julia MKKE TIT 2000 Ft, Boldizsár Ferenc POTE TIT 2000 Ft, Vasas Joachim Ho Si Minh Tanárképző Főisk. TTI 1500 Ft, Bálint Sándor—Rédei István—Soltész Márta VVE MTA 2500 Ft.

Általános díjban részesültek: Szabó Piroska Pécsi Tudomány Egyetem 1500 Ft, Trombitás Ida Győri Tanárképző Intézet 1500 Ft, Peller Pál Felsőfokú Vizgadz. Techn. Baja 1500 Ft, Honti István ELTE 1500 Ft, Rékai Gábor ELTE 1500 Ft, Kocsi Gizella Tanárképző Nyíregyháza 1500 Ft, Ladó Judit BME 1500 Ft, Dimény Erzsébet—Roth József MKKE 1500 Ft, Zöldi László ELTE 1500 Ft.

A közgazdaságtudományi szekcióülésén bemutatott dolgozatok közül különdíjban részesült: Bánfi Tamás MKKE MEM 2000 Ft, Karkus Mária—Somogyi Mária MKKE TTI 1500 Ft, Mikó Gyula MKKE OT 2500 Ft, Réti János MKKE OT 2500 Ft, Gerhard Géza BME METESZ 2000 Ft, Pölöskei Pál MKKE TTI és KSH 2500 Ft, Bugnits Richárd MKKE KSH 1000 Ft, Szabady Balázs MKKE KSH 1000 Ft, Illés Mária—Váradi Márta MKKE KGM 2000 Ft, Márton Ferenc MKKE KGM 2000 Ft, Giday Gabriella MKKE MEM 2000 Ft, Szukies József MKKE MEM 2000 Ft, Palotás Árpád BME KPM 2000 Ft.

Általános díjat kapott: Romhányi Ágnes MKKE 1500 Ft, Patkó András MKKE 1500 Ft, Farkas Péter—Gether István MMKE 1500 Ft, Simon Erzsébet—Szenczy Edit MKKE 1500 Ft, Keresztes Mária—Papp György—Szabady Balázs MKKE 1500 Ft, Fekete Győr Gyula MKKE 1500 Ft, Nemes Katalin VVE 1500 Ft, Kulcsár Dezső MKKE 1500 Ft, Láncoz Ferenc BME 1500 Ft, Halász Gejza MKKE 1500 Ft, Szalai István BME 1500 Ft.

Megosztott díjban részesült: Neumerker Livia MKKE 500 Ft, Ilja Zsuzsa—Sajósi Ádám MKKE 500 Ft, Kovács Rozália MKKE 500 Ft, Kövári E. Péter MKKE 500 Ft, Vas György MKKE 500 Ft, Papp Gábor MKKE 500 Ft.

szállítási módszerek gazdasági hatékonysága” c. munkája volt a legjobb, s elnyerte a KPM különdíját.

A dolgozat a konténeres szállítás elterjedésének hatását vizsgálja a gazdasági hatékonyság szempontjából.

Igen fontos kérdést feszeget Láncoz Ferenc (BME): a magyarországi lakáskérdés megoldásának problémái. A lakáskérdés-megoldás komplex feladat. Ezt a szerző is tudja, s bár a dolgozat címében csak „adalékokat” ígér a lakáskérdés megoldásához, munkájában széles horizonton tárgyalja a kérdéseket. Számos igen helytálló összehasonlítást végez a tőkés- és szocialista relációban, a múlt és jövő vonatkozásában egyaránt.

Dolgozata nagy részében kritikusan elemez, szembe állítja egymással a különböző álláspontokat és világosan fogalmazza meg sajátját.

Halász Gejza, az alszelekción egyetlen közgazdász hallgatója hatalmas vitát kiváltó díjnyertes dolgozatában, a fővárosi népesség alakulásának a lakásszükséglettel való összefüggését tárgyalja.

IDEGEN NYELVŰ KÖZGAZDASÁGTAN

Az alszelekción ülésére összesen 20 pályamű érkezett be, egy angol, egy német, egy spanyol, két francia, 15 pedig orosz nyelven, s ezek közül 10 került előadásra. A magyar résztvevőkön kívül, két lengyel, egy bolgár és egy német hallgató tartott referátumot.

Külön kiemelendő az előadók többségének igen jó beszédtechnikája.

A szakmai színvonal azonban még sok kívánivalót hagy maga után.

Az előadók közül különösen Papp Gábor (MKKE IV. külker) teljesítménye emelendő ki, aki Tunézia és Líbanon külkereskedelméről tartott igen jó előadást német nyelven, minden segédeszköz nélkül.

Nagyon tetszettek Kovács Rozália (MKKE III. ipar) és Földesi István (MKKE II. külker.) orosz nyelvű referátumai is. Egy megjegyzés csupán: a következő időszak TDK-munkájában egyrészt emelni kell az idegen nyelvű dolgozatok szakmai színvonalát, másrészt lehetővé kell tenni, hogy a külföldi résztvevők referátumainak témáiról már előre tájékozódhassunk, hogy színvonalas hozzászólásra, felkészülten hallgathassuk előadásukat. Fokozni kell az idegen nyelvű szekciónak közgazdasági irányítását is.

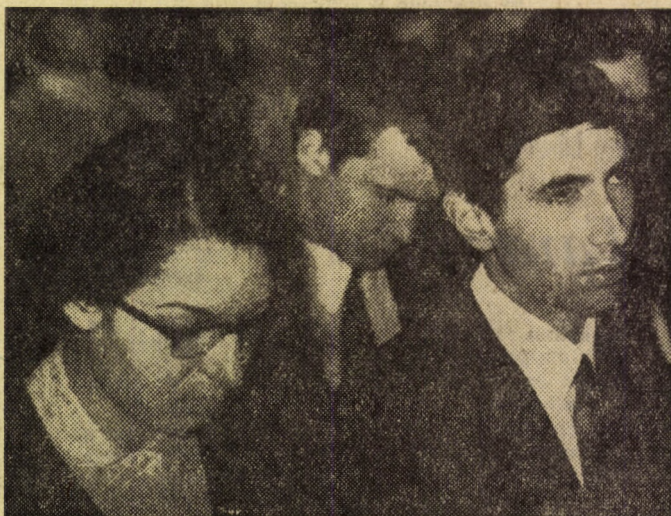
Az alszelekción valamennyi pályamunkája országos vagy egyetemi díjat nyert.

KAZÁR PÉTER
KURTÁN LAJOS

Rektori dicséret

A Közgazdász fórumát felhasználva, külön is köszönetet mondok a TDK IX. országos konferenciájának munkájában aktívan közreműködő tanárainknak és diákjainknak. Gratulálok a pályadíjat nyert hallgatóinknak.

Dr. Szabó Kálmán
rektor

Külföldi vendégeink...

A jóból is megárt a sok!

Bár nem matekból koncentráltam, az itt következő néhány sorban egyszerű algebrai műveleteket fogok végezni.

Koncentrált tárgyam az angol volt, a következő órabeosztással:

Naponta 10—11-ig laborfoglalkozás, 12—3-ig felváltva egy-egy óra országismeret, társalgás és újságfordítás.

Vegyük a legkedvezőbb esetet, hogy semmilyen külön elfoglaltságunk nem volt. Mire hazaértem, minimum 4

óra volt. Ebédelés (amire az egyetemen a csodálatos szervezés következtében képtelen voltam. Az azonos órabeosztásokból adódóan ugyanis a nyelvet koncentrálok zöme 1/2-12 között próbált szintén ebédhez jutni, a többi évfolyamról nem is beszélve. Gondolom, az ebből fakadó ebédlői viszonyok nem szorulnak kommentárra) és egyebek után legjobb esetben már 1/25-kor elkezdhettem tanulni. Saját csoportomat a II/3-as angol csoportot tekintve, ez így alakult volna:

1. Országismeret	
a) átlag másfél-két oldalas olvasmány szavainak kiszótározása	1—1 1/2 óra
b) Szavak, olvasmány megtanulása	1—1 1/2 óra
c) Írásbeli, nyelvtani anyag elsajátítása	1/2—1 óra
2. Társalgás	
a) A tankönyv (Alexander) szavainak kiszótározása	1/2—1 óra
b) Az olvasmányhoz tartozó összes gyakorlat (köztük két fogalmazás) megírása	1 1/2—2 1/2 óra
c) Olvasmány és szavak megtanulása	1/2—1 óra
3. Újságolvasás	
a) Angol szöveg magyarra fordítása	1/2—1 óra
b) Magyar szöveg angolra fordítása	1/2—1 óra
összesen:	6—9 1/2 óra

Ezek szerint naponta legkevesebb 1/2-11-ig kellett volna megszakítás nélkül tanulnunk ahhoz, hogy mindegyik óra anyagát megfelelően elsajátítsuk. Természetesen közepes angol tudást és átlagos értelmi képességet feltételezve. Nos, ennek alapján azt hiszem, joggal gondoltunk néhányszor, hogy még az intenzitásból is megárt a sok...

Élreértés ne essék! Igenis, tisztában vagyok vele, hogy ez intenzív kurzus, még az otthoni 6 órás tanuláshoz sem volnék ellene, ha...

— Ha azt nem a fentebb ismertett módon kellett volna csinálnunk, hanem 8—12-ig, vagy 9—1-ig tartottak volna az egyetemi foglalkozások. (Hadd jegyezzem itt meg azt is meg, hogy tavaly napi 6 órás elfoglaltságunk dacára, heti két alkalmat kivéve — kettőkor végeztünk, sőt szombaton, délben.) Igen, tudom; két évfolyam koncentráll, teremhiány, tanárhiány, túlerheltség, stb. de a mostaninál még akkor is jobb beosztást kellene találni a jövőben. (Pl. kora reggel 2 óra és délután 2 óra, vagy egyik héten csak délelőtt, másik héten csak délután tartanának a foglalkozások.)

— Ha nem lett volna szükség arra, hogy naponta 30—40, vagy még több szót böngésszünk a szótárban, amit

feleslegesnek, időpocsékolásnak és épp ezért az intenzív oktatás szellemével ellentétesen tartok. Nagy segítséget jelentett volna (illetve jelentene a jövőben) egy angol—magyar szótár, amit gondolom, a hallgatók munkájának bevonásával is lehetne készíteni. Az így felszabaduló idő sokkal hatékonyabban felhasználható. (Pl. laborlátogatás, ismétlés). Ugyanakkor azért nem maradna el a szótáralkalmazás gyakorlása sem, hiszen a tanulók szókincsese nem egyforma, s mindenképp 100%-ig kielégítő szótár ügyem készíthető.) En nem is magát a szótározást, csak a felkészülésben betöltött túlzott szerepét tartom feleslegesnek.)

Mindössze ennyi, amit érdemesnek tartottam szólni a legközelebbi koncentrállás nagyobb sikere érdekében. Mert most — mint

a fentiekből kiderül — egy-egy órára való alapos felkészülés elengedhetetlenül a másik anyagának elhanyagolásával jár. Márpedig ennek a kurzusnak csak akkor van értelme, ha mindegyik óra anyagát a lehető legteljesebben elsajátítjuk.

S még egy. Múlt évben s ez év elején minden nyelvet koncentrálló csoportnak módja volt arra, hogy képviselője a felmerült problémákat, kérdéseket, javaslatokat — már az első hét után — őszintén, nyíltan megbeszélhesse a tanszékvezetővel. Erre nem volt most lehetőségünk, pedig probléma akadt bőven (ha más miatt nem, a két évfolyam párhuzamos koncentrállásából biztosan) és szerintem jó ötletek, észrevételek is születtek volna, amelyek elősegítenék a koncentráció mind jelenleg, mind jövőbeni sikerét.

LANTOS VERA

A Ráday-ban

Hazánk felszabadulásának 25. évfordulója tiszteletére március 26-án este tartották meg az újonnan berendezett kollégium első közös rendezvényét.

A megemlékezésre két volt Győrffy-kollégistát hívtak meg a vezetőség. Szücs Ferenc vezérőrnagy elvtársat, a honvédelmi miniszter helyettesét és dr. Szabó Kálmán elvtársat, egyetemünk rektorát, hogy beszéljenek emlékeikről, személyes élményeikről, hozzák közelebb a múltat.

Az ünnepségen megjelent dr. Gondí József, az elsőévesek dékánja, Orosz László gazdasági főigazgató és a kollégium két

igazgatója: dr. Betlendi László és Turi Andrásné.

Az ünnepély második részében a rektor és a miniszterhelyettes egyetemi életükkel és a honvédelemmel kapcsolatos kérdésekre válaszoltak. Szó esett az est folyamán Magyarországon felszabadításának stratégiájáról, az ifjúság forradalmiságáról, a katonák társadalmi helyzetéről, az egyes fegyvernemek jelentőségéről, a délkelet-ázsiai háborúról, a Jancsó-filmekről és számtalan más kérdésről. (Talán túlságosan is sok kérdés volt.)

Dr. Szabó Kálmán elvtárs elsősorban az egyetemi reform néhány problémáját elemezte. Az első két évben tanított alaptárgyakból egyformán magas a követelmény. De az elsajátított tananyag (például matematikából) a gyakorlati gazdasági feladatok megoldásakor mégsem nyújt mindig kellő segítséget. Az ilyen tárgyak oktatását sokkal hatékonyabbá kell tenni. Számos olyan speciális közgazdasági tárgy oktatását szeretnénk megkezdni, melyekhez egyelőre még nincs megfelelően képzett oktatói kar. De ezen tárgyak ismerete pár éven belül elengedhetetlen lesz egy közgazdász számára.

A reform elsődleges célja — mondotta a rektor —, hogy egyetemünkről olyan közgazdászok kerüljenek ki, akik szakterületüknek alapos ismerői, de tájékozottak az egész gazdaságban. Akik szívvel-lélekkel végzik munkájukat, és azon igyekeznek, hogy „minél több nemzeti jövedelem teremjen!”

Végezetül elmondta, hogy egyetemünk tekintélye máris öröndetesen megnőtt a többi felsőoktatási intézmény közt.

Dr. Betlendi László zárása után a beszélgetés szűkebb körben tovább folyt a vendégek és a hallgatók között.

YAG

Közlemények

Egyetemünk hallgatóinak április 8-án, szerdán 14 órakor a II. em. tanácsteremben „Az ösztöndíj és a KISZ-csoportok” címmel a KÖZGAZDÁSZ szerkesztősége „Kerekasztal-megbeszélést” rendez.

★

Címfontókat KULCSÁR JÓZSEF készítette.

Egy szakállas kerestetik

Hart Károly közölte az Egyetem Rektoriánál

Budapest
IX. Dunaúti tér 8

Kedves Igazgató Úr!

„Nem is haragudjon, hogy e levéllel zavarom Önt! Egy nagy élményem leírni. Az Önsz egyetemén 2. évfolyamon tanult egy Ferenc katonai diák. Tavaly nyáron Badacsonyi-lépcsőn egy kis építőkatonában dolgozott. Ott tanácsot kapott tőle. Én tisztelem is voltam egy idővel. Sajnos a levelem előbb el kellett ugranom, így ugorom rá. Után látnak benne.”

„Több ismerkedőjelek kb. 100-an megkapta a haját és nevéit. Alább kőn a kőn is. Fel. Budapesti lakos. Azt kértem, hogy XI. kerületben lakjon.”

„Nagyon megköszönöm a megtalálását. Köszönöm a teljes szívvel és csücsök. Előre is köszönöm fáradságát, és maradjon tisztelettel.”

Hart Károly
tanuló

Kommentár

egy, a rektorhoz küldött levélhez.

Hát kérem, a levél jogos, újra itt a tavasz. Ezzel valószínűleg H. E. is tisztában van, ha jól utána számolok. A szakállas Ferenc nem biztos, de lehet, hogy túl feledékeny. Esetleg a badacsonyi borok kötyögnek a dolog mélyén. Hej, Ferenc, Ferenc, Te budapesti lakos! Szabad ezt? Száznyolcvan centire megnőttél — hová rejtőztél?

Még a rektor is keres. Pedig igazán van egyéb dolga is. (Reform, stb.) Legalább a boldog igenre hívjátok meg! Feltéve, ha Ferenc körszakála valódi volt! Ebben a magunk részéről egy kissé kételkedünk. A másik szemünkkel viszont örülünk annak, hogy az építőtáborban végzett kemény munka után (közben?) egy valószínűleg XI. kerületi ifjúnak még erre is volt ereje. Már-már, hogy az utolsó találkozás elől meglögn. Reméljük, hogy most — a II. évesek órarendjét nézve — megtaláljuk!

Ferenc jelentkezett! Tavasz van!
A szerkesztőbizottság

ŐK, HÁRMAN

Három végzős hallgatónk kapta most meg a KISZ KB-tól az Aranykoszorús KISZ érdeméremet, melyet csak a legkiválóbb aktivisták mondhatnak magukénak.

Koncz Margit, az Országos Egyetemi és Főiskolai Tanács tagja. A három kitüntetett közül talán őt ismerik legkevésbé. Keveset beszél és sokat cselekszik. Tud az emberekkel bánni, akik szeretik és értik is őt. Ismeri a mindennapos és nehezebb problémákat, talán ezért és rendkívüli megbízhatóságáért volt éveken át az érdekvédelmi bizottság vezetője. Egész egyetemi pályafutása alatt jó tanuló tanárszakos — Népköztársasági ösztöndíjas.

Udvarhelyi László, először a külügyi bizottság tagja, majd az általános kar agit. propag. titkárává választják meg. Később ugyanez a funkciója a kereskedelmi karon, majd keri titkár lett. Legjobb erénye a jó értelemben vett igazságkeresés. Kiváló képességű, jó tanuló, öt nyelvet beszél — Népköztársasági ösztöndíjas. Nála mindig az „Ember” az első és nem a személyi szimpátia. Határozott személyiség, aki az elvi vitákban kiáll a kollektíva és a maga álláspontja mellett, ezért is érte sokszor támadás. Számára a problémák megoldása a lényeg, és nem a „csomagolás”.

Tagja a keri és az egyetemi tanácsnak, egy évvel ezelőtt felvették a pártba is.

Nagy Sándor I. éves korában az ipari kar vezetőségében, mint szervező dolgozott, majd II. félévtől mostanáig a kar titkára volt. Sokat vitázott és tett értünk, hallgatókért. Közvetlenségével és segíteni-akarásával általános szeretetre és elismerésre tett szert. Jól megállta a helyét, nemcsak mint választott vezető, hanem mint közgazdász is. Pedig sok gondnal, bajjal kellett megküzdnie. A közösség érdeke számára a legfontosabb — kommunista ember. — Ez év óta párttag.

Ők befejezik tanulmányukat, így ránk vár az a feladat, hogy az általuk megkezdett munkát hasonló elhivatottsággal, lelkesedéssel folytassuk.

— ászka —
Vörös J. felvételei

NDK-ba utazók!

A Nemzetközi Kapcsolatok Bizottsága NDK-csoport közlése szerint a munkaakcióra március 28-ig 286 jelentkezés érkezett be. (A március 21-re megadott határidőig 150.) Az NKB ezúton kéri azokat, akik a kiutazók névsorába be-

kerültek, de valami oknál fogva mégsem tudnak részt venni az utazásban, idejében, még a befizetések előtt közölik ezt, nehogy így másokat elzárjanak a kiutazás lehetőségétől.

SPORT

KOSÁRLABDA
NB III. férfi: Közg. Egyetem—Kandó SE 109:77. Ld.: Móricz 32, Saád 23, Major G. 18.
NB III. női: KSC—Kandó 69:40. Gratulálunk.

Mozgalmasabb sportéletet!

Az utóbbi időben sürűve jelentkeznek problémák a magyar sportmozgalomban, különösen pedig az egyetemi sportban. Mivel hazánk komoly hagyományokkal rendelkezik, feltételezhető, hogy a színvonalas és átméleti jellegű. Mi várható azonban a mi egyetemünkön? Erről beszélgettünk Szemes Árpáddal, a KISZ VB sportfelelősével.

— Én a legkomolyabb hibát a szerveztlenségben látom. Van egy Testnevelési Tanszék, és az foglalkozik mindennel. A KISZ-ben hosszú ideig nem volt sportfelelős sem! Működik ugyan egy egyesületünk nyolc szakosztállyal, de tömegsportról egyáltalán nem beszélhetünk. Rendeztünk ugyan házbajnokságokat asztaliteniszben és kosárlabdában, de nem nagy részvétellel.

— Hogyan lehet ezen változtatni?
— Mindenekelőtt létre kell hozni egy komolyabb testületet. Tagjai választott keri és kollégiumi sportfelelősök lennének, akik állandó kapcsolatot tartanának a sportkörü elnökkel és a KISZ-vb sportfelelősével.

— Mi a helyzet a most folyó házbajnokságban?
Lantai András

Morzsaák a bálról

Nézegettem a lányok lábát, még a mini kapcsán. Nem akarok nagyképű lenni, de szépek voltak. Azután, nézegettem a klub környékén a székek, meg az asztalok lábát. Azok valahogy rusnyábbnak tündek, főleg, ha kiesnek a helyükről.

A Neoton a szokott hangerővel játszott. Nem értetem meg a saját szavamat. De azt sem, hogy mit játszanak. Bezzeg, vasárnap 12 forintért — akkor nem is játszanak. Ennek ellenére nem éri meg. Csak nekik. Hm?!

A kabaré. Önkritika! Ilyen rosszat már régen írtunk, szerencse, hogy úgy is adták elő! Még jó, hogy beugrottak az „öreg” számok, mint: Eless, Bujtor... öves, stb. Hej, mai fiatalok régről!

Azért dicsérvünk itt-ott, ahol lehet! Munkatársaink jelentése még kevésbé: de kevesebben voltak, mint a Gólyabálon. Dicséretnek ez se jó!

S hogy ne legyen örökké rosszindulatú a kritika: esetleg megfelelő dátumot (előbb) is lehetett volna választani a buliról. Pont nekünk, akiket már egyszer-kétszer megdicsértek.

Persze probléma egy szál sincs, általában jól érzik magukat, akik megjöttek el!

De félre a tréfával. Komolyan gondoltam, hogy egy „elmúlt” szombat éjjelt töltöttünk együtt! Nem ártana a Közgazdász-bálnak nagyobb hírnevet szerezni. Vagy nem?!

Az egyetlenem jó, de néha máshol is jó! Ki hol tud jobban szórakozni?! (Tudod kivel!)

A sok „gólya” ellenére volt benne varnyú is. Kár-kár. Hogy az „étteremből” hajnali négykor kirúgtak mindenkit. Igaz összetört egy pohár.

Utoljára: a klubban jól éreztem magamat, amikor nem lopták el a fotelomat. Bár lehet, hogy a hangulat tetőfoka helyett ültem a földre.

S hogy vannak még hibák?! Ki mondta, hogy nincsenek?!

Azért elmúlt — és ha az évvégi vizsgákra gondolok, akkor nem, de különben jó érzéssel tölt el ez! Így másnaposan. Proszit!

Tormai

Gőzgáz Gerzson jelenti

Jó estét!

Hát megvolt a bálnak. A KÖZGAZDÁSZ-BÁL! Bár ez látszik a legkevésbé. Tulajdonképpen ideje lenne már valami rangot adni a bálnak. Nem azt mondom, hogy léptes-sük fel a műsorban az Operaház balettkarát, vagy hívjunk meg rá Nobel-díjasokat, de ennél azért — valljuk be őszintén — lehetett volna nivósabb is. Azért nem kell kétségbe esni, ez sem volt rosszabb, mint az előzőek.

Ezelőtt egy évvel jelentettem azt, hogy az asztalokra abroszt kellene tenni. Úgy látszik, ez a gondolat nem volt falra hányt — bors —, ugyanis a zsbongótól a klubig mindenütt voltak fehér terítők. Illetve a klubban nem. De azért ne legyünk maximalisták, örüljünk, egyelőre ennek. Meg annak, hogy pincér is volt. Hogy a felszolgált italokkal mennyi vizet hozott ki, az más kérdés. Egyébként az idén a tömeg volt akkora, mint az előző években. Ezt a tényt lehet a kultúrosztály javára is írni, de lehet, hogy csak azok voltak többségben, akik úgy gondolkodtak, mint a barátom: a mi báljaink mindig csak tömeg, ricsaj és... van.

Természetesen éjfélkor volt kabaré. Főzenedező: Eless Béla. Bevezető „diplo-mamunkája” — kirobbanó sikert aratott. Általában a monológok sikerültek

jobban. Így volt ez Gugyvárral, az örökzöld Puskával és a Kérvénnyel is. A jelene-tekben egyedül Kandikó mókázott az alkalomhoz illően, a többiek nagyon szürkék voltak. Nem tudom elképzelni, hogy az egyetlen Irodalmi Színpadra hogyan nem tud ennélfelül jobb színészgárdát összehozni. Pedig sajnos, nem lenne nagy művészet. Ennyit a kabaréről.

Tulajdonképpen nem is akarok többet mondani, illetve még valamit. Lehet, hogy csak nekem volt feltűnő, de szerintem, hajnali három után már józan embert nagyon nehéz volt találni. Az egész bálon eluralkodott a kocsmahangulat. Hogy ezért ki hibáztatható, azt nem lehet pontosan tudni. Valószínűleg, mi magunk. Meg egy kicsit a rendezők is. Ha jobban odafigyelnek, nem fordult volna elő, hogy a menzán három, magáról asztalra járt és mindenütt összetörte a poharakat, közben éktelen ricsajt csapva. A mi asztalunkhoz szerencsére nem jöttek, de azért így is elvette a dolgot a kedvet az egészről. No nem baj, legközelebb majd talán jobb lesz. Addig is üdvözlétem mindenkinek!

(Kár, hogy a POHARTÖRŐ-KET nem vették kezelésbe — KÜLÖNDIJ nélkül! Hol voltak a cselgáncsosok? — SZERK.)

Dilemma

ÉRTETLENSÉG

— Idefigyelj, Főnök! — lépett be az üzembetűző szobába Suta Bódog, fiatal üzembetűző. — Korszalkotó ötletem van.

— Nocsak, hadd hallom! — Van a műhelyünkben egy lámpadűlő köszörű. Lassú, nagy selejttel dolgozik. Javaslom, hogy cseréljük ki a Zutybele cég kitérő, elektromos meghajtású univerzál köszörűjével. Kiszámítottam: fél év alatt megtérül az ára. Fél év alatt, érted?

— Nem értem. Harminc éve megvan ez a köszörűnk, Józsi bácsi huszonöt éve pedálozik rajta. Semmi bajunk velük. Hagyj az ilyen butaságokkal, fontosabb dolgom van!

Suta Bódog tanult a történetekből. — Úgy látszik, nem beszéltem elég világosan — gondolta magában és következő ötletét írásban tárta a magas főnökség elé, szép, szabatos magyar nyelvezeten.

Nemsokára magához hívatatta a főgőré.

— Hát, kedves fiam, olvastam a tanulmányát, de nem egészen értem, hogy is van ez azzal a Klaffantúval?

— Lehet, hogy nem egészen világos, amit leírtam, de elmagyarázom — kezdte Bódog. — A lényeg az, hogy a klaffogó hímbe egyik alkatrészt, a klaffantút, nálunk úgy gyártják, hogy először az alapanyagot leszábják bicskával a soproni telepünkön. Ezután átküldik a záhonnyi gyár-egységünkbe, ahol smirgivel elvégzik a sorjáztást. Végül be- küldik ide a központi gyárba, fűrésze. Ez így érthetetlen, ugye?

— Dehogyan, pofon egyszer-ről!

— Nos, én még egyszerűbb megoldást ajánlottam a tanulmányban. Kapjon a központi fűréműhely néhány bicskát, pár év smirgít és egy betanított munkás hat óra alatt megtermeli a szükséges félkészterméket.

— Ezt nem egészen értem. Szóval, hogy itt, egy helyen... és akkor fel kellene számolni a soproni... ahol az unoká-öcsém telepvezető... megváltoztatni, ahogy már ötven éve... Nem, nem, ez így nagyon zavaros. Még gondolkodjék rajta.

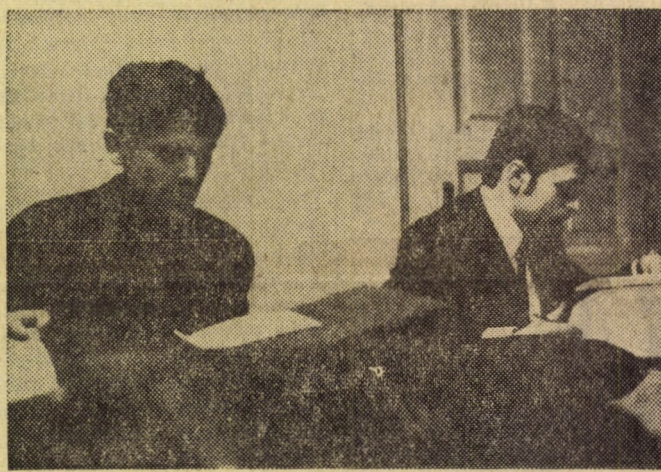
Suta Bódog, lelkes ifjú üzembetűző, nagyon elkésere- dett. Hát ennyire érthet- len ő, ennyire butaság, amit akar? Nagy bódogtalanságában — bocsánat — bódog- talanságában versírásra adta a fejét. Természetesen modern verset írt és legnagyobb meglepetésére az meg is je- lent egyik rangos irodalmi lapban. Ennek hamar híre ter- jedt a gyárban.

— Nekem különösen az a rész tetszik, ahol azt írod, hogy „simitó palinka hímbe- lő a zindelyen” — mondta az üzembetűző. — Érthető vilá- gos szimbolizmus. Gratulálok.

— Az is jó, de ez még ér- tetlenebb, hogy „napfényes éj- szakám érteid áldozom — ba- golyoságú tejbelen ázótt záto- nyon” — szavalta lelkesen a főgőré.

Es Suta Bódog, tehetséges ifjú üzembetűző lelki egyen- súlya helyreállt. Tanulmá- nyok helyett verseket írt, me- lyeket mindenki megértett, csak saját maga nem.

Balogh Gyula

Aí Z-1 ír, írjon H-1 is...

Foto: Bernát

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

Agitáció

Létminimum

Depresszió

Fúzió

Prosperitás

A Szűz és a Bak

Nagy nyugati újságok visszatérő és kedvenc rovata a csillagjósolás, népszerűbb nevén horoszkóp-készítés. A múlt héten már a Füles című szerettett hetilapom is közölt egyet, ezért döntöttem a KÖZGAZDÁSZ szerkesztősége is egy horoszkóp-közreadása mellett. Az itt található jóslatoknak a csillagokhoz semmi közük. A készítés időpontjában ugyanis éppen borult volt az ég. Ez mit sem von le a járt értékéből. A jóslatok így is megbízhatatlanok. Sőt. Ha valami beválna, mindenki magára vessen.

Kos: Ez az ön csillagképe! Azért ne bízza el magát! Legyen óvatos, persze még minden jóra fordulhat. Ne egyen aprófát, mert szálla mehet a torkába. És halat se.

Mérleg: Levelet fog kapni. Esetleg idézzék a katonaságot. De ez csak tévedés lehet. A bélyeggyűjteményét mindenestire ne mutogassa! Inkább járjon sokat a szabad levegőn!

Bika: Kivételes erejével minden helyzetet meg fog oldani. A körözöttet ne tegye a friziderbe. A vaját se. Vátsároljon lottószelvényt. Nyerhet!

Skorpió: 4 adura ne mondjon ultit! És egyébként se. Szerencséje lesz a szerelemben. Ha nem lenne, nyugodtan kártyázzhat tovább! Ovakodjon a trombitálástól!

Ikrek: Még nem biztos, hogy azok lesznek. Lehet, hogy csak egy fiú lesz, vagy csak egy lány. Jó hírt fog hallani...

Nyilas: Ön rendes ember lehet. Társaságban viselkedjen! Ha hazamegy lépje át a küszöböt. Esetleg a fogon komoly vállalkozásba. Meg fog nőszni. A fregolit ne hagyja a konyhában! Ettől még elérheti célját.

Rák: Haj ne hátra, haj előre! Ezt tartsa szem előtt! Vagy a szemüveget. Ha rossz a szeme. Egyébként diétázhat is, ha akar. Teljesen mindegy.

Bak: Ön szép lesz. Ha eddig nem volt az. Megtalálja a boldogságot. Esetleg a kesztyűjét is. Ha hó esne, húzson meleg alsóneműt!

Oroszlán: Ön ma este vacsorázni fog. Ha boldogtalan, hívjon fel valakit telefonon. Zavar esetén újabb érmével ne kísérletezzék! Vigyázzon arra, akít szeret. Ne hagyja megromlani a paprikácskírkét.

Vízöntő: Gyomorbántalmak lesznek. Igyon Salvist. Ha nem lennének, ne igyon. Csak rumot. Attól majd lesznek. A vadalm nem esik messze a fájától. Feleséget verni fogja. Ha akarja, ezért még szeretheti.

Szűz: Gratulálunk. Azért csak reménykedjen. Vigyázzon alakjára, és kora reggel ne lépjen bal lábbal rajzszögbe! Vendége érkezik. Ha rosszképp jönne, rúgja ki!

Halak: Tartson otthon akváriumot, vagy törpepincsit. Ne ugorjunk mozgásban levő járművek elé. Ha kakukk-szót hallana, idejében forduljon vissza. Élete még szép is lehet. Szerelmére vigyázzon. A zsebekben elhelyezett tárgyakért felelősséget nem vállal a ruhatár.

—bors—

Kultúrkavicsok

AZ OMEGA EGYÜTTES „TÍZEZER LÉPÉS” c. nagylemezének számaiból filmösszeállítását láttunk a televízióban. Végre egy igazi szellemes beat-show! Nagyon tetszett, hogy a film összeállítását nem vették túlságosan komolyan a műsorsíj végére szabadon voltak igényesek önmagukkal szemben. Csupán a „NAPLEMENTE” c. szám ráaktualizálása a vietnami háborúra — a dal hangulatával ellentétben — volt zavaró.

EGY ÚJ VILÁG címmel Vittorio de Sica filmjét vetítik a mozik. A film a fiatal értelmiség egyes problémáival foglalkozik: szerelem és abortusz, forradalom és felelősség kérdéseivel. Nagy feladatot állított maga elé a rendező, de ennek a magas szintnek nem tudott eleget tenni. A film egyszerűen unalmas. Egyhangúan szürkén sétálgatnak előttünk ezek a papírfigurák, sokszor még azt is feledtetve, hogy komoly történetet látnak.

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt

Felelős szerkesztő:
Kincses György

Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 2.
Telefon: 189-850/133

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Készül a Szikra Lappnyomdában